

er ingenlunde blevet mindre i den senere Tid. Men jeg forstaa ikke, hvorfor ærede Medlemmer, der kæmper saa stærkt for den nye Besiddelsesform, absolut vil give det Udseende af, at det er det samme som, hvis man havde Selveje. Det er det nu en Gang ikke, det er en Brugsform af en anden Art. Og jeg er det ærede Medlem Hr. Pinholt taknemmelig for, at han stod op og karakteriserede denne Forskel ret skarpt derigennem, at han sagde, at der var nogle, der ikke kunde skaffe sig Jord efter den tidligere Husmandslov, overfor dem er det, man anvender den nye Lov, og dér brugte det ærede Medlem den Udtalelse, at de maa finde sig i de Indskrænkninger, som Samfundet maa kræve for at yde dem denne Haandsrækning. Det er netop Kærnepunktet. Der er Indskrænkninger fra Samfundets Side ved denne Besiddelsesform. Det er ikke Selveje og bliver ikke Selveje, om man saa ønsker aldrig saa længe at sejle under dette Flag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Det er en fuldkommen Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Saadan udtalte jeg mig ikke. Jeg sagde — og det skal Tiden da ogsaa nok vise —, at den, der har de Midler, der er nødvendige for at skaffe sig en Ejendom, kan skaffe sig en Ejendom, som man vil kunne kalde Selveje i fuld Forstand; da er der ikke nogen, der har noget som helst at røre ved den. Men de, der ikke kan det, maa finde sig i Indskrænkninger, hvad enten det er efter Loven af 22. Juni eller Loven af 4. Oktober.

Bording: De ærede sønderjydske Medlemmer, der talte i Gaar, fremhævede stærkt i Tilslutning til den højtærede Landbrugsminister, at de unge Mennesker i Sønderjylland selv skal have Lov til at bestemme, om de vil have Jord efter de Principper, der ligger i Loven af 4. Oktober, eller efter dem, der ligger til Grund for Loven af 22. Juni. Derfor holdt de saa stærkt paa den Bestemmelse i 2det Stykke af § 2 i Domæneloven, som vi nu har drøftet omtrent i 2 Dage. Jeg har lagt Mærke til, at man her i Rigsdagen gentagne Gange har været enig om, at nu gjaldt det om at faa den gamle Grænse ved Kongeaaen slettet, man skulde søge at faa de samme Regler og Bestemmelser Nord og Syd for Kongeaaen. Men det faar man ikke, hvis man gennemfører den nævnte Bestemmelse.

Da indfører man netop en Særrettighed for Sønderjyderne. Nord for Kongeaaen udstykkes den Jord, der er i offentligt Eje, som offentligt Fæste. — Jeg vil godt være med til at kalde det offentligt Fæste, det er ikke Navnet, der er det afgørende. Det, der er af den største Betydning for dem, der skal have disse Jorder, er de økonomiske Vilkaar, de kommer til at leve under. Jeg vil give det ærede Medlem Hr. Zahle Ret i, at der er ingen Landmand, vel at mærke af dem, der er økonomisk stillet som disse, der lever mere frit og selvstændigt paa sin Jord end den, der har faaet Jord overladt efter Loven af 1919. Det ærede Medlem Hr. Refshauge har gentagne stærkt advaret mod at komme ind paa de Brug, der oprettes efter Loven af 1919. Jeg tror dog, at det vil være vanskeligt for det ærede Medlem at faa mange af de Husmænd, der findes i vort Land, og for øvrigt ogsaa mange Gaardmænd, der har store Prioriteter, der gaar op til Skorstenen og i mange Tilfælde over den, til at forstaa, at det er en større Fordel for dem at svare Renter til Kapitalisterne end Afgift til Staten i Henhold til de Konjunkturer, hvorunder de lever. Det ærede Medlem sagde, at naar det drejede sig om privat Ejendom, var det et fuldstændig frit Forhold; naar man ønskede at ophæve det fra en af de to Sider, kunde man gøre det; saa kunde f. Eks. den, der har et Laan i sin Ejendom, udbetale det, og saa er Forholdet hævet.

Men Forholdet er for de fleste det, at de har ikke de Penge, der skal til for at betale Laanene, og derfor er de i Virkeligheden ikke frie, de er tvunget til at laane Penge, hvis de overhovedet vil besidde disse Ejendomme. Den anden Gruppe af Husmandsbrug, som findes Nord for Kongeaaen, er dem, der er oprettet i Henhold til Loven af 1917, hvorefter Husmanden selv køber Jorden i det frie Marked og faar Ejendomsretten til Jorden; han faar saa Statslaan i Jord og Bygninger foruden et direkte Statstilskud og maa forrente den Sum, der er udbetalt for Jorden. Hvis man gennemfører Domæneloven med den Bestemmelse, som her er foreslaaet i § 2, 2det Stykke, skaber man i Virkeligheden en tredje Slags Husmandsbrug i vort Land, og det en tredje Slags, som kun er gældende for Sønderjyllands Vedkommende, idet man overlader den Staten tilhørende Jord til privat Eje, mod at der svares Rente efter en skønsmæssig ansat Købesum. Det vil utvivlsomt blive en meget vanskelig Opgave for Vurderingsmændene at ansætte